TEKST JOHAN DÉMOED

CLUB VAN ROME: WIE ZIJN HET EN WAT WILLEN ZE?

NIEUWE WERELDORDE MET DANK AAN KLIMAAT

De wereld heeft een gezamenlijke vijand nodig. Het is dé manier om eensgezind met elkaar samen te leven. Wat zou zo'n vijand kunnen zijn? Klimaatverandering. Tenminste, dat is hoe de Club van Rome er over denkt. **Om deze en andere vijanden te verslaan hebben ze vergaande ideeën.** Een nieuwe wereldorde en gedwongen geboortebeperking bijvoorbeeld. Is dat wel zo'n goed idee?

Maurice Strong: „De belangrijkste bedoeling is om de toewijding van mensen en de politieke betrokkenheid van regeringen te krijgen, door middel van de inzet van de VN.”

‘Bij het zoeken naar een gemeenschappelijke vijand tegen wie we ons kunnen verenigen, kwamen we met het idee dat vervuiling, de dreiging van de opwarming van de aarde, waterschaarste en hongersnood goed zouden zijn voor wat nodig was. (...) Al deze gevaren worden veroorzaakt door menselijk ingrijpen in natuurlijke processen, en het is alleen door een gewijzigde houding en gedrag dat die gevaren kunnen worden weggenomen. De echte vijand is de mensheid zelf.’

Deze passage, afkomstig uit een rapport van de Club van Rome, zet de toon in de zoektocht naar waar deze club voor staat. Door de jaren heen hebben de clubleden hun ideeën steeds duidelijker kenbaar gemaakt. Tot plannen over een nieuwe wereldorde aan toe.

VIJAND BEDENKEN?

In april 1968 richtte een kleine internationale groep diplomaten, industriëlen en academici de Club van Rome op. Dit gebeurde in een rustige villa in Rome. De clubleden wilden hun bezorgdheid over de toekomst van de wereld voor het voetlicht brengen. Nog steeds wil de club een duurzame ontwikkeling in Europa en op wereldschaal op gang brengen en houden. Politieke ambities heeft men naar eigen zeggen niet, maar de politieke invloed van de club is in de praktijk wel degelijk groot. De Amerikaanse en Europese elite is sterk in de Club van Rome vertegenwoordigd.
Intussen zijn er al veel rapporten uitgebracht. In 1991 verscheen ‘The First Global Revolution’. Daarin maakt de Club van Rome duidelijk dat milieuproblemen (klimaatverandering en watertekort) crises zijn die de wereld kunnen verenigen. Dit gebeurt onder het motto: wereldwijde problemen vereisen wereldwijde oplossingen. De opstellers schetsen een groot aantal maatschappelijke ontwikkelingen. Een daarvan is het zogenoemde ‘vacuüm’. Na de Koude Oorlog was er geen gemeenschappelijke vijand meer en ook religie werd een steeds minder belangrijk bindmiddel. Dit betekende dat de samenleving minder makkelijk gemobiliseerd kon worden en er minder eensgezindheid was tussen landen. Op die ontwikkeling wil de Club van Rome inspelen. Hoe? Lees hier maar eens:

‘De behoefte aan vijanden lijkt een gebruikelijke historische factor te zijn.

DE TRUC VAN HET VINDEN VAN EEN ZONDEBOK IS ZO OUD ALS DE MENSHEID ZELF

**Sommige staten hebben gestreden om binnenlandse mislukking en interne tegenstellingen te overwinnen door externe vijanden te beschuldigen. De truc van het vinden van een zondebok is zo oud als de mensheid zelf – als dingen thuis te moeilijk worden, leidt dan de aandacht af naar een avontuur in het buitenland. Breng de verdeelde natie samen tegenover een externe vijand, of dat nu een echte vijand is of eentje die voor het doel is uitgevonden. (...)
Bij het zoeken naar een gemeenschappelijke vijand tegen wie we ons kunnen verenigen, kwamen wij met het idee dat vervuiling, de dreiging van globale opwarming van de aarde, waterschaarste, hongersnood en dergelijke goed zou zijn voor wat nodig was.’**

En verderop:
‘De echte vijand is vervolgens de mensheid zelf.’

Wie het zelf wil nalezen: je vindt het op pagina 70 en 75 van ‘The First Global Revolution’ (www.tiny.cc/globalrevolution). Ook pagina 71 is interessant. Daar staat:
‘Democratie is geen wondermiddel. Het kan niet alles organiseren en het is niet op de hoogte van haar eigen grenzen. Deze feiten moeten vierkant onder ogen worden gezien, hoezeer het ook als heiligschennis mag klinken. Democratie is in zijn huidige vorm niet langer geschikt voor de taken die voor ons liggen. De complexiteit en het technische karakter van veel van de hedendaagse problemen stellen gekozen vertegenwoordigers niet altijd in staat om adequate beslissingen te nemen op het juiste moment.’

‘Waar gaat dit heen?’ zul je denken. Eens kijken wat de clubleden er zelf over vertellen. In de loop der jaren hebben ze er namelijk al opmerkelijke dingen over gezegd.

MAURICE STRONG

In de eerste nieuwsbrief die de Canadese afdeling van de Club van Rome de deur uit deed, stond dat VN-topman Maurice Strong tot de leden kan worden gerekend (www.tiny.cc/clubnieuwsbrief). Strong is de voormalige adviseur van Kofi Annan, de vorige secretaris-generaal van de VN, en hij was hoofd van de United Nations Environment Programme (UNEP). Daarnaast was hij lid van de Commission on Global Governance en – samen met Michail Gorbatsjov – auteur van de Earth Charter van de VN. Dat is het handvest van de Aarde, een verklaring waarin principes staan die volgens de VN nodig zijn om in de 21-ste eeuw een rechtvaardige, duurzame en vreedzame wereldwijde gemeenschap te bouwen. In een interview op de Earth Charter-website (www.tiny.cc/handvest) maakt Strong duidelijk wat het doel is van het handvest:
„...dat het zal worden als de Tien Geboden. (...) Het eerste doel is om de toewijding van mensen en de politieke betrokkenheid van regeringen te krijgen, door middel van de inzet van de VN.”

In 1992 was Maurice Strong secretaris-generaal van de VN Earth Summit in Rio de Janeiro. Hier werd het Klimaatverdrag gesloten om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen, en het was de opmaat van het Verdrag van Kyoto in 1997. Het logo van de Earth Summit geeft aan hoe Strong en de zijnen in de materie staan: ‘De wereld is in onze handen’.

LICENTIE

Strong timmert al heel lang aan de weg. Reeds in 1972 sprak hij in een BBC-interview over doemscenario’s wanneer de mens zijn manier van leven niet drastisch zou veranderen (www.tiny.cc/interviewstrong). Hij spreekt ook over groeistabilisatie van de wereldbevolking. Strong gaat kort in op zijn voorstel om vrouwen pas een kindje te laten krijgen als ze hiervoor een licentie hebben verkregen. De groei van de wereldbevolking zou op die manier gemanaged kunnen worden. „Want”, vindt Strong, „we moeten ons realiseren dat het de mensheid vijftig millennia kostte om een wereldbevolking van een miljard te bereiken. Nu kost het ons ongeveer twintig jaar om een miljard mensen toe te voegen. Dat moet als een serieus probleem worden gezien.”

LET OP DE **KLEINE LETTERTJES**

Je kunt je afvragen hoe lang de plannen voor een nieuwe wereldorde al op de plank liggen en wie zich daar in het verleden allemaal al mee bezig hebben gehouden. Kijk maar eens goed naar het Amerikaanse dollarbiljet, dat in 1929 voor het eerst van de pers rolde.
Onder de piramide met het alziend oog staan de woorden: ‘Novus Ordo Seclorum’, wat ‘Nieuwe Wereldorde’ betekent. En boven het oog staat ‘Annuit coeptis’, wat zoiets betekent als ‘aangekondigde geboorte’ (conceptie). Toevallige keuze van de kunstenaar die het biljet vormgaf? Of doelbewust zo erop gezet?

VAN ROMPUY OVER 'GLOBAAL BEHEER VAN ONZE PLANEET'

„We maken momenteel bijzonder moeilijke tijden mee. De financiële crisis heeft een dramatische invloed op de werkgelegenheid en beschikbare budgetten. De klimaatcrisis vormt een bedreiging voor ons bestaan. Het is een periode van angst, onzekerheid en gebrek aan vertrouwen. Toch kunnen deze problemen worden opgelost door een gezamenlijke inspanning in en tussen onze landen. 2009 is ook het eerste jaar van Global Governance (wereldregering) dankzij de oprichting van de G20 in het midden van de financiële crisis. De klimaatconferentie in Kopenhagen is een andere stap op weg naar het globale beheer van onze planeet," aldus Herman van Rompuy tijdens een persconferentie toen hij in 2009 EU-voorzitter werd. Zijn boodschap stond ook centraal tijdens de klimaatconferentie in Kopenhagen datzelfde jaar.

WEET MEER:
www.tiny.cc/vanrompuy

TED TURNER

Miljardair Ted Turner is een goede vriend van VN-baas Maurice Strong. Turner riep de United Nations Foundation in het leven door een historisch bedrag van 1 miljard dollar te schenken, waarmee het doel en de activiteiten van de VN kunnen worden ondersteund. Zijn ideologie is nauw verwant aan die van Strong. In een interview met Charlie Rose (4 januari 2008) maakt hij duidelijk dat **„we echt alles wat we hebben moeten mobiliseren en steken in de verandering van het energiesysteem; niet alleen hier in Amerika, maar over de hele wereld. Dit zal het grootste businessproject zijn in de wereldgeschiedenis. Fortuinen, miljarden dollars zullen er worden verdiend, honderdduizenden zullen werk hebben, en we zullen schone lucht hebben. We zullen er zo veel voordelen aan beleven. En zodra we er eenmaal aan zijn begonnen kost het ons helemaal niets.”**

Er niet aan beginnen is volgens Turner catastrofaal:
„In veertig jaar zal het acht graden heter worden en er zullen nagenoeg geen gewassen meer groeien. Het grootste deel van de mensen zal sterven en de rest zal kannibaal zijn. De beschaving zal zijn afgebroken. (...) De leefomstandigheden zullen onaanvaardbaar zijn. De droogte zal zo erg zijn dat er geen maïs meer groeit. Er niets aan doen betekent zelfmoord. (...) Dus (...) we moeten de bevolkingsgroei stabiliseren.”

TED TURNER

Charlie Rose vraagt daarop: „Maar wat is er mis met de bevolking?”, waarop Turner zegt: **„We zijn met te veel mensen. Daarom is er een wereldwijde opwarming van de aarde. Die opwarming is er omdat te veel mensen te veel dingen gebruiken.”**
Maar moeten mensen dan onder dwang

geen kinderen meer krijgen? Hoe zit dat met de mensenrechten? Turners antwoord is simpel:
„Als we de wereldwijde opwarming van de aarde niet vlot trekken, hoeven we ons ook niet meer druk te maken om mensenrechten. De mensen zijn dan allemaal weg." (www.tiny.cc/interviewturner1)

DRACONISCH

Mei 2009. In een ander interview geeft Ted Turner meer van zijn ideeën prijs. Vanaf de 41-ste minuut zegt hij in een gesprek met Diane Rehm, een bekende Amerikaanse radiojournaliste (www.tiny.cc/interviewturner2):
„De Chinezen hebben, denk ik, wijselijk een 1-kindpolitiek in gang gezet (...) Maar er zijn nog steeds meer dan anderhalf miljard mensen in China. Als je er ooit een keer bent geweest, dan weet je dat het zo overbevolkt is dat je je nauwelijks kunt omdraaien. Als ze 25 of 30 jaar geleden het 1-kindbeleid niet hadden ingevoerd, zouden er naar schatting 250 miljoen meer Chinezen zijn dan vandaag. We hebben dus het voorbeeld van China, en ze hebben het – voor zover ik kan zien – gedaan zonder het nemen van draconische stappen."

Turner gaat echter voorbij aan de vele bewijzen dat de 1-kindpolitiek in China gepaard ging met gedwongen sterilisatie en abortussen, tot zelfs in de laatste maand van de zwangerschap toe. Een succes kun je de 1-kindpolitiek van China dan ook niet noemen. Zo is de man-vrouwverhouding helemaal scheef gegroeid (veel meisjes zijn geaborteerd, waardoor er voor veel mannen geen vrouw is) en de kinderen zijn ernstig verwend. Machthebbers erkennen dit nu schoorvoetend. Sinds kort mogen echtparen dan ook twee kinderen hebben, als de vader of de moeder zelf enig kind is.

MICHAIL GORBATSJOV

In oktober 2011 sprak Michail Gorbatsjov voor 3600 mensen in een afgeladen basketbalstadion van het Lafayette College in Pennsylvania (VS). Gorbatsjov – voormalig president van de Sovjet-Unie, een goede vriend van Maurice Strong en co-auteur van de eerder besproken Earth Charter – is ook lid van de Club van Rome. Hij zegt dat hij de komst van een nieuwe wereldorde voorziet. Volgens hem moet het model worden nagestreefd dat naties zich verenigen. Met zijn Gorbatsjov Foundation werkt hij daaraan, want hij vindt dat „de hele wereldsituatie zich niet goed heeft ontwikkeld."
Gorbatsjov: **„We zagen een verslechtering waar er een positieve ontwikkeling had moeten zijn. Mijn vriend, de overleden paus Johannes Paulus II, verwoordde het 't best. Hij zei: 'We hebben een nieuwe wereldorde nodig, eentje die stabieler is, humaner en eerlijker.' Anderen, waaronder ikzelf, hebben over een nieuwe wereldorde gesproken. We gaan nog steeds het probleem te lijf hoe je zo'n nieuwe wereldorde moet opzetten... Milieuproblemen, armoede, voedseltekorten... en dat alles omdat we geen systeem van wereldregering hebben."**

> 'WE HEBBEN EEN NIEUWE WERELDORDE NODIG. STABIELER, HUMANER EN EERLIJKER'

Over de Occupy-protesten zei hij: „We kunnen de dingen niet laten zoals ze vroeger waren wanneer we zien dat die protesten zich zelfs naar nieuwe landen verplaatsen; dat bijna alle landen nu getuige zijn van zulke protesten en dat het volk verandering wil. Als wij deze (...) problemen oppakken die door de protestbewegingen naar voren worden gebracht, dan zullen we geleidelijk onze weg naar een nieuwe wereldorde vinden."

Volgens Gorbatsjov en de zijnen is de nieuwe wereldorde dus in de maak. Een gezamenlijke vijand – klimaatopwarming, of beter gezegd: de mensheid zelf – zal hen daarbij moeten helpen. Op zichzelf is de gedachtegang daarachter begrijpelijk: wereldwijde problemen kun je ook alleen maar centraal aanpakken. Maar daarachter kun je als christen iets anders zien.
Veel christenen geloven dat een wereldregering één van de tekenen van de eindtijd is. Die wereldregering zou dan onder leiding van de antichrist komen te staan. Hoewel je niet met zekerheid kunt zeggen dat de in dit artikel besproken plannen voor een wereldregering ook echt die voorbereiding voor de komst van de antichrist zijn, is het altijd goed om waakzaam te blijven. Met die focus is dit artikel geschreven.

WEET MEER:
- www.tiny.cc/clubrome1
- www.tiny.cc/clubrome2

KLIMAATDISCUSSIE **IS VERVUILD**

De Australische geoloog Ian Plimer hield in 2011 een toespraak voor het Britse parlement. Hierin vatte hij samen wat er volgens hem aan de hand is met de Climate Change-discussie. **„Ik geloof dat er een enorme corruptie heeft plaatsgevonden in de wetenschappelijke wereld."**

De kritiek van Ian Plimer, auteur van 'Heaven and Earth, Global Warming: The Missing Science', behelst niet zozeer een vervuilde atmosfeer, maar een vervuilde discussie over die atmosfeer. „CO_2 is een natuurlijk gas. De atmosfeer bevat nu een gevaarlijk laag percentage. Als we de hoeveelheid CO_2 halveren is er geen plantenleven meer op aarde. Want CO_2 is plantenvoedsel, het is geen verontreinigende stof. Woordgebruik als 'vervuiling' is misleidend."

VERANDERING HOORT

Volgens Plimer is het belangrijkste wat in de Climate Change-discussie mist: kijken naar het verleden. Vanuit zijn vakgebied, de geologie, doet hij een duit in het zakje. „Klimaten veranderden altijd. Die veranderingen waren groter en sneller dan alles wat wij tijdens ons leven hebben ondervonden. Zeespiegels veranderden altijd al, niet met de bescheiden paar millimeters waar men het nu over heeft. We hebben in het verleden stijgingen gehad van 1500 meter! (...)
En als we terugkijken in de geschiedenis dan zien we dat de atmosfeer eens een enorme hoeveelheid CO_2 bevatte. Veel meer dan de 0,04% die we nu aantreffen. Waar is al die CO_2 gebleven? Het zit in schelpen, bestaande uit kalk."

ONTGASSING

Plimer wijst erop dat de aarde al sinds haar bestaan 'ontgast'. „Er zijn 1500 vulkanen op de aarde die niet in zee liggen. Op slechts twintig daarvan zijn metingen verricht, en maar een paar daarvan zijn echt nauwkeurig. Men houdt ons voor dat uit die vulkanen slechts een klein beetje CO_2 ontsnapt. Maar wat we niet horen is dat er op de zeebodem minstens 3.47 miljoen vulkanen zijn waaruit grote hoeveelheden CO_2 ontsnappen. Er zijn zelfs plassen vloeibare CO_2 op de zeebodem."

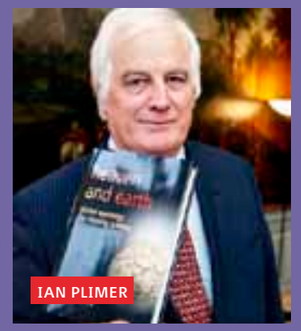
IAN PLIMER

Het beetje CO_2 dat de mens toevoegt, valt daar volgens Plimer bij in het niet. Factoren die wel degelijk van invloed zijn op de wereldtemperatuur zijn volgens hem de zon en oceaanstromingen. „Zo nu en dan beginnen de continenten te bewegen, en ze bewegen met grote snelheid. Ongeveer 30 centimeter per jaar. (...) Die bewegende continenten veranderen de belangrijkste warmtebalans op aarde die bepaald wordt door de oceaanstromingen. Oceanen nemen veel meer warmte op dan de atmosfeer."
„Door grote geologische processen ontstaat er op de oceaanbodem zo nu en dan een grote bult van vulkanisch gesteente. Hierdoor veranderen de oceaanstromingen. Elk jaar stroomt er 10.000 km^3 zeewater langs dat nieuwe vulkanische gesteente. Daar wordt hitte uitgewisseld."

BOERENVERSTAND

Je hoeft volgens Plimer geen geoloog te zijn om bepaalde doemscenario's door te kunnen prikken. „Ons wordt bijvoorbeeld verteld dat een stijging van 0,7 °C een grote ramp op aarde zal veroorzaken. Maar (...) als iemand uit Helsinki naar Singapore verhuist, krijgt hij te maken met een gemiddelde stijging van 22 °C. En als hij in Singapore is, valt hij echt niet dood neer."
In de nabije geschiedenis waren er wereldwijd diverse periodes van warmte en afkoeling. Dat weten we zeker omdat er vanaf 1850 nauwkeurige metingen zijn gedaan. Er zijn korte cycli van tientallen jaren met lichte opwarming en afkoeling en die kunnen volgens Plimer in verband worden gebracht met de warmtebalans in de oceanen. „Momenteel zitten we in zo'n koelere periode."
Er zijn echter ook langere periodes – bestaande uit honderden jaren – waarin het koeler en warmer wordt. In zo'n langere periode van algehele opwarming zitten we nu al 330 jaar, sinds het Maunderminimum. Het was de tijd dat de zon niet actief was en er nauwelijks zonnevlekken waren. Nu zitten we dus weer in een lange periode van opwarming. Plimer: „Maar waar maak je je druk om? Dat is heel normaal."
De infographic hieronder laat zien hoe de zonnevlekken zich de afgelopen eeuwen ontwikkelden. Het ziet er naar uit dat er binnenkort iets op de zon gaat veranderen waardoor het weer koeler wordt op aarde.

> „KLIMAATINDUSTRIE DEED EEN AANVAL OP DE WETENSCHAPPELIJKE METHODE"

GEEN CONSENSUS

Aan het eind van zijn speech legt Plimer met een voorbeeld uit wat er aan de hand is met de Climate Change-discussie en de rol die de wetenschap daarin speelt: „We wisten allemaal dat we maagzweren kregen van stress en maagzuur. Dus namen we pillen, wreven over onze buiken en hoopten dat de maagzweren verdwenen. Totdat twee wetenschappers die niet de mainstream volgden (...) beweerden dat maagzweren ontstonden door een bacterie. Maar niemand luisterde. Uiteindelijk zorgde één van hen ervoor dat hij de bacterie in zijn maag kreeg (...) Hij nam een antibioticum en ontving hiervoor uiteindelijk de Nobelprijs."
Volgens Plimer kent de wetenschap geen consensus; er zijn continu veldslagen aan de gang om tot meer kennis te komen. Slechte ideeën sneuvelen, goede blijven overeind. „Als je alleen maar gelijkgestemden volgt, zul je nooit een Nobelprijs krijgen. (...) Ik geloof dat er een enorme corruptie heeft plaatsgevonden in de wetenschappelijke wereld. Ik geloof dat de hoeveelheid geld dat rond stroomt voor klimaatonderzoek erg pervers is. Ik geloof dat we de wetenschap een stap terug zetten en dat we de volgende onvermijdbare pandemie naderen; en we hebben misschien niet de wapens om er iets tegen te doen. (...) De klimaatindustrie heeft een grote aanval gedaan op de wetenschappelijke methode. Het was een aanval op mijn wetenschapsveld en op de geschiedenis."

WEET MEER:
- www.tiny.cc/plimer

